DOMSTOLENS DOM
AF 11. FEBRUAR 1955

Associazione Industrie Siderurgiche Italiane (ASSIDER) mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Sag 3/54

Processprog: Italiensk

Angående:

Annullationssøgsmål imod Den Høje Myndigheds beslutninger nr. 1/54 af 7. januar 1954 om ændring af beslutning nr. 30/53 af 2. maj 1953 om de fremgangsmåder, som i henhold til traktatens artikel 60, stk. 1 er forbudt inden for det fælles marked for kul og stål (EFT-specialudgave 1952—1958, s. 14; org. ref. JO 1954, nr. 1, s. 218), nr. 2/54 af 7. januar 1954 om ændring af beslutning nr. 31/53 af 2. maj 1953 om vilkårene for offentliggørelse af prislister og salgsbetingelser anvendt af virksomheder inden for stålindustrien (EFT-specialudgave 1952—1958, s. 15; org. ref. JO 1954, nr. 1, s. 218) og nr. 3/54 af 7. januar 1954 om de oplysninger, som stålindustriens virksomheder skal fremlægge vedrørende anvendelsen af deres prislister (JO 1954, nr. 1, s. 219, findes ikke på dansk).

Domskonklusion:

Der findes ikke anledning til af træffe afgørelse i det annullationssøgsmål, som er indgivet imod artikel 1 i Den Høje Myndigheds beslutning nr. 2/54 og Den Høje Myndigheds beslutning nr. 3/54.

Annullationssøgsmålet mod Den Høje Myndigheds beslutning nr. 1/54 og mod artiklerne 2—5 i Den Høje Myndigheds beslutning nr. 2/54 forkastes.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at sagsøgte frifindes.

S a m m e n d r a g

Annullationssøgsmål — generel beslutning fra Den Høje Myndighed — sagsøgende virksomheder og virksomhedsorganisationer — antagelse til realitetsbehandling
(Traktaten, artikel 33)

For at en sag, som en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder har anlagt imod en generel beslutning fra Den Høje Myndighed, kan antages til realitetsbehandling, er det tilstrækkeligt, at sagsøgeren udtrykkeligt påberåber sig magtfordrejning i forhold til ham. Denne påstand skal angive de begrundelser, hvoraf magtfordrejningen ifølge sagsøgerens mening udspringer i forholdt til ham. Når sagsøgeren er en sammenslutning af virksomheder, er det tilstrækkeligt, at den påberåber sig magtfordrejning i forhold til en eller flere af de virksomheder, der er medlemmer af sammenslutningen.

Traktaten opstiller ikke nogen yderligere betingelser for, at sagen kan antages til realitetsbehandling, f. eks. bevis for, at der faktisk er begået magtfordrejning i forhold til sagsøgeren, idet dette sidste spørgsmål henhører under sagens realitet.